

der formentlig vil være godt 400 Mill. Kr. i Skatter, Afgifter o. s. v., at der dernæst kommer til omtrent 180 Millioner ved Statslaanet, hvorved man altsaa naar op til ca. 600 Millioner, samt at der endelig er en Indtægt for Statskassen gennem Krigsforsikringskasserne af henved 35 Mill. Kr., saaledes at man vel kan sige, at der vil blive en Indtægt for Statskassen af 615—620 Mill. Kr. Vi er jo kommet saa vidt baade med Hensyn til vore Indtægter og Udgifter, desværre mest med Hensyn til vore Udgifter, at der, hvor man tidligere regnede med hundrede Tusinder, regnes der nu med Millioner. Hvad Udgifterne vil blive, er det langt vanskeligere at sige. Jeg har paa Foranledning af det Udvalg, som i Landstinget var nedsat om Statslaanslovsforslaget, tilsendt dette en Række Oplysninger, som Udvalget ønskede angaaende Udgiften i indeværende Aar, og da forsøgt at samle de Bevillinger og Forslag, som vilde komme til at foreligge paa Tillægsbevillingsloven. Det var dels de allerede stillede Forslag, altsaa de, som foreligger ved selve Tillægsbevillingsforslaget, dernæst de Forslag, som de enkelte Ministerier allerede havde tilsendt Finansudvalget til Tillægsbevillingslovens 2den Behandling, og endelig saadanne Forslag, der endnu fandtes i Ministerierne, men ikke var kommet frem, og disse sidste er endnu meget betydelige. Hvis man vil lægge alle disse Forslag sammen, vil man komme op paa et større Beløb end 615—620 Millioner. Derom er der ingen Tvivl.

Man kunde saaledes mene, at Indtægterne ikke dækkede Udgifterne. Men derom vil jeg sige, at visse af disse Udgifter vel maa regnes som Udgift for indeværende Finansaar, men at samtidig den Indtægt, som den Lov kan medføre, der medfører Udgiften, ikke er indkommet endnu i Finansaaret, men kan ventes at indkomme i den Tillægstid, som vi regner med til Finansaaret, nemlig April og Maj. Dette gælder f. Eks. med Hensyn til Smørordningen, som afstedkommer en Udgift paa indeværende Finansaar af 55 Mill. Kr. paa Tillægsbevillingsloven, men hvoraf der, som Indenrigsministeren har omtalt for dette høje Ting, muligvis kommer en Indtægt af 9—10 Mill. Kr. i April Maaned; denne Indtægt vil det være naturligt og rigtigt at henføre til indeværende Finansaar, og lignende Forhold kan komme til at foreligge med Hensyn til andre Udgiftslove. Men dernæst er der at sige, at ikke faa af de Foranstaltninger, der her er Tale om, neppe vil komme til Udførelse med de

Beløb, de er beregnet til, saa en ikke ringe Besparelse kan sikkert ventes ogsaa paa den Maade.

Men muligt er det alligevel — det vil jeg ingenlunde skjule —, at det vil stille sig saaledes for indeværende Finansaar, at Indtægten ikke helt vilde dække Udgiften selv med det her foreslaaede Statslaan og med det i Juli Maaned vedtagne Statslaan. Et saadant Underskud maa man da dække af Kassebeholdningen, og jeg ser ikke noget galt deri, fordi de to Finansaar 1918—19 og 1919—20 for en Del maa regnes som en Helhed. Det gælder overhovedet den Periode, vi er gaaet igennem lige fra 1914, at Udgifterne paa Grund af Lovene overføres fra det ene Finansaar til det andet, og Saldoen kan ikke gøres op før meget sent. Dernæst er det vel heller ikke, naar Kassebeholdningen taaler det, af nogen Betænkkelighed, at lade den afholde en saadan Udgift.

Vil nu Kassebeholdningen kunne bære dette? Ja, Spørgsmaalet bliver atter dette, om den meget betydelige Indtægt, som kan ventes i Finansaaret 1919—20, vil dække Udgiften. Man skulde paa Forhaand synes dette. Man skulde synes, at naar man ved Finanslovsforslaget er oppe paa et Overskud af 300 Mill. Kr., vilde det kunne dække selv en meget forøget Udgift i indeværende Finansaar. Jeg har det Haab, at dette vil kunne ske. Men ogsaa hvis dette ikke var Tilfældet, vil jeg dog mene, at den Kassebeholdning, der findes, vilde kunne dække en ikke ringe Udgift, som kom til, altsaa ogsaa den Udgift, der kom derved, at dette Finansaar trængte til yderligere Dækning.

Under de mange Forhandlinger, og ikke mindst mange Artikler, der er fremkommet i Bladene, har Spørgsmaalet om den Sum, som kom Statskassen til Gode ved de vestindiske Øers Overdragelse til de Forenede Stater, undertiden været nævnt. Man har paapeget fra visse Sider, at denne Sum var en særlig reserveret Sum indenfor Kassebeholdningen, der skulde gaa til ganske bestemte Øjemed. Saadanne Øjemed er jo for øvrigt nævnte her i Salen, ikke mindst i den sidste Tid, da vi har haft f. Eks. Forslaget om den Rask-Ørstedeske Fond og Forslaget om at stille 2 Mill. Kr. til Raadighed for Island o. l. til Behandling. Man har ment, at hvis saadanne Udgifter bevilgedes, kunde de tages deraf. Men jeg vil gerne for min Del sige, at jeg aldrig har indrømmet, at hin Overdragelsessum ikke var en integrerende Del af Kassebeholdningen. Jeg har aldrig sagt, at det var en særlig Reservefond indenfor Statskassen, reserveret